

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

30 mai 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana și avocatul Cazacu Dorin în numele inculpatului Pușcaș Stanislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-i pe

XXX, născut la **XXX**, originar din **XXX**, domiciliat în **XXX**

și

XXX, născut la **XXX**, originar din **XXX**, domiciliat în **XXX**.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 14.11.2011 - 20.07.2012;
2. Instanța de apel: 17.12.2012 - 17.12.2014;
23.07.2015 - 25.01.2017;
3. Instanța de recurs: 27.02.2015 - 02.06.2015;
10.04.2017 - 30.05.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 20 iulie 2012, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, din motiv că există circumstanțe ce exclud tragerea lor la răspundere penală.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, prin rechizitoriu, Vasilos Victor se învinuiește că, activând în baza ordinului MAI nr.25 EF din 04.02.2011 în calitate de inspector auto de stat la Secția Poliției Rutiere al IP Glodeni și Pușcaș Stanislav, activând în baza ordinului nr.226 EF din 10.06.2011 în calitate de inspector patrulare rutieră al SPR al IP Glodeni, ambii fiind persoane cu funcții de răspundere, având în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitați în corespundere cu art.2 al Legii cu privire la poliție nr.416-XII din 18.12.1990 cu funcții de apărare a vieții, sănătății, onoarei, demnității, drepturilor, libertăților, intereselor și averii cetățenilor de atentate criminale și atentate nelegitime, acceptând restricțiile impuse de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interesele persoanei, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material au comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe.

Astfel, acționând în comun prin participație simplă, începând cu data 06.09.2011, prin extorcare au pretins de la Hadîrcă Vladimir mijloace bănești, ce nu li se cuvin în sumă totală de 2000 lei, pentru a nu întreprinde acțiuni ce țin de atribuțiile lor de serviciu, exprimate prin eliberarea acestuia de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate sau absenței

acesteia, precum și restituirea permisului de conducere a mijlocului de transport, ridicat ilegal de la el de către Vasilos Stanislav la data de 06.09.2011, în cadrul examinării materialului înregistrat în RE-2 a IP Glodeni cu nr.2157 din 02.09.2011, bani care, la data de 10.09.2011, în jurul orei 08.40, au fost transmiși lui Pușcaș Stanislav în automobilul de model „Dacia”, cu nr/î MAI 2060, ce staționa la intersecția străzilor Zgârcea și Halippa din or.Glodeni, care erau destinați ambilor colaboratori, ce au organizat comiterea respectivei infracțiuni, fapt după care Vasilos Victor i-a transmis lui Pușcaș Stanislav pentru înmânare lui Hadîrcă Vladimir permisul de conducere pe numele acestuia, acțiune care însă nu s-a efectuat din motivul reținerii ambilor inculpați în flagrant de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției a R.Moldova.

3. Nefiind de acord cu sentința au contestat-o cu apel procurorul și avocatul D.Cazacu în numele inculpaților S.Pușcaș și V.Vasilos, solicitând:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la câte 5 ani închisoare, fiecare, cu amendă în mărime de 1700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de trei ani, fiecare.

În susținerea argumentelor sale, procurorul a invocat că instanța a dat o interpretare eronată modificărilor operate la art.123 Cod penal, fapt ce a dus la o concluzie greșită referitor la aplicabilitatea în speță a principiului retroactivității legii penale, considerându-se că inculpații nu întrunesc elementele subiectului special al infracțiunii de corupere pasivă; - instanța incorect a aplicat prevederile art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, care prevăd temeiurile de drept pentru încetarea procesului penal, stipulate la art.275 pct. 2)-9) și 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, precum și în cazurile prevăzute de art.53-60 Cod penal; - prin modificările operate la data de 02.12.2011 la art.324 alin.(1) Cod penal, doar s-a concretizat subiectul special al infracțiunii de corupere pasivă, acesta din „persoană cu funcție de răspundere” a primit statut de „persoană publică și persoană publică străină”, fiind modificat în același sens și conținutul art.123 alin.(2) Cod penal, astfel, reieșind din anexa nr.1 la Legea nr.158-XVI din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art.18 din Legea nr.416-XII din 18.12.1990 cu privire la poliție, care stipulează, că: „Personalul poliției este compus din colaboratori ai poliției, funcționari publici și personal contractual, ce desfășoară autorități auxiliare”, rezultă că colaboratorii de poliție sunt atât persoane cu funcții de răspundere, cât și persoane publice, ce cad sub incidența art.123 alin.(1) Cod penal, respective, fiind pasibili răspunderii penale, prevăzută de art.324 alin.(1) și (2) Cod penal, astfel inculpații sunt subiecți ai infracțiunii de corupere pasivă; - aplicabilitatea în speță a prevederilor art.10 Cod penal, nu exclude caracterul infracțional al faptei penale, nu ușurează pedeapsa penală sau în careva mod ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea, ci dimpotrivă înăsprește răspunderea penală pentru infracțiunile de corupere pasivă și cele conexe, lărgind astfel cercul subiecților ce cad sub incidența noțiunii de persoană publică; - în cauza dată au fost administrate suficiente probe, care denotă caracterul infracțional al faptei comise de inculpați, aceasta găsindu-și confirmare prin declarațiile martorului V.Hadîrcă și a celor depuse în cadrul ședinței de judecată de către specialistul, A.Zlipca, precum și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei penale ce se referă la acțiunile procesuale întreprinse de către organul de urmărire penală în vederea descoperirii crimei și constatării persoanelor ce se fac vinovate de comiterea ei;

- avocatul D.Cazacu în numele inculpaților S.Pușcaș și V.Vasilos, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare a acestora de sub învinuirea formulată în rechizitoriu, pe motiv că acțiunile lor nu întrunesc elementele infracțiunii de corupere pasivă, prevăzute la

art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, invocând că inculpații au fost supuși unei insinuări și provocări a coruperii pasive, că din probele administrate rezultă lipsa motivului comiterii acestei infracțiuni, în fapt fiind lipsă de logică în extorcarea pretinsei sume de 2000 lei, într-o situație post factum, pentru careva acțiuni ilegale, presupuse a fi neînregistrate, o parte din probele administrate pe caz, au fost colectate cu încălcarea normelor de procedură penală urmând a fi excluse ori apreciate critic, și anume înregistrările video ce stau la baza acuzării, din care rezultă că ele au fost efectuate la 18.05.2009, pe când pretinsa faptă datează cu 06.09.2011, iar din procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea de imagini (f.d.30-34), rezultă că acțiunile filmate au avut loc la 06.09.2011, ora 08.40 și la materialele cauzei penale lipsesc date referitor la autorizarea aparatului de înregistrare video, contrar prevederile art.132² alin.(2) Cod de procedură penală, fapt confirmat în ședința de judecată de către specialistul A.Zlipca; - procesele-verbale de percheziție corporală a lui S.Pușcaș și cel de percheziție a automobilului de model „VAZ 2107”, la fel, conform art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, sunt inadmisibile ca probe, deoarece ambele procese sunt date cu aceeași dată și oră, la care ar fi participat S.Pușcaș, dar locul întocmirii acestora este absolut diferit, ceea ce pune la îndoială posibilitatea aflării lui concomitente la aceeași oră în locuri diferite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2014, apelurile declarate de procuror și avocatul D.Cazacu în numele inculpaților, recunoscut ca fiind depus în termenul de atac, au fost admise, casată total hotărârea atacată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care *Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav* au fost achitați în baza art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a conchis că incorect prima instanță, deși a concluzionat că în acțiunile inculpaților nu persistă elementele infracțiunii imputate, deoarece aceștia nu sunt subiecții ei, a dispus încetarea procesului penal, pe motiv că există circumstanțe ce exclud tragearea lor la răspundere penală, pe când în conformitate cu art.390 Cod de procedură penală, urma să pronunțe o sentință de achitare.

La fel, instanța de apel a considerat incorectă soluția instanței privind încetarea procesului penal în temeiul retroactivității legii penale, care ar fi exclus „persoana cu funcție de răspundere” din domeniul de aplicare a art.123 și respectiv art.324 Cod penal.

Totodată, instanța de apel, reluând cercetarea judecătorească, analizând probatoriul administrat, a conchis că în cauza dată a avut loc o provocare a coruperii pasive din partea colaboratorilor CCCEC prin intermediul martorului V.Hadîrcă, deoarece acțiunile de corupere pasivă pretinse a fi comise de inculpați, își au începutul peste câteva zile de la impactul rutier, astfel instanța a considerat neîntemeiată acuzarea adusă inculpaților referitor la estorcarea banilor în legătură cu exercitarea sau neexercitarea atribuțiilor profesionale, deoarece la acel moment decăzuse de drept posibilitatea atragerii lui V.Hadîrcă la răspunderea contravențională pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, el nefiind supus în termen examenului medical în vederea constatării ei. Astfel, la momentul sesizării organelor anticorupție, de facto, lipsea o suspiciune rezonabilă privind infracțiunea în curs de pregătire. Cu atât mai mult că, până la acel moment CCCEC nu dispunea de careva date obiective referitor la implicarea anterioară a celor doi inculpați în cazurile de corupție și că aceasta ar fi avut loc fără implicarea lor. În acest aspect, instanța de apel a indicat cauzele de la CEDO, și anume *Pareniuc vs Moldova*, *Vanyan vs Rusia* și *Ramanauskas vs Lituania*.

De asemenea, instanța de apel a considerat că conținutul stenogramei descifrărilor convorbirii întreținute între V.Hadîrcă și S.Pușcaș nemijlocit la momentul comiterii crimei, nu confirmă temeinicia acuzațiilor aduse ultimilor, ci dimpotrivă denotă caracterul provocator

al discuției întreținute de către V.Hadîrcă, iar prin faptul că pe mâinile inculpaților lipsesc particulele de praf luminiscent, denotă veridicitate declarațiilor făcute de către inculpați, precum că ei nu au pretins și, respectiv, nu au acceptat primirea de la V.Hadîrcă a careva sume de bani în vederea soluționării pozitive în favoarea lui a cazului de accident rutier, iar depistarea în cadrul percheziției în automobilul de serviciu a sumei de 2000 lei, reprezintă datoria, pe care partea vătămată o avea față de S.Pușcaș, pe care i-a restituit-o.

Respectiv, instanța de apel a reținut că înzestrarea tehnică a lui V.Hadîrcă în vederea întregirii discuțiilor cu inculpații, a avut loc contrar prevederilor art.132² alin.(2) Cod de procedură penală și între conținutul procesului-verbal de percheziție a automobilului condus de S.Pușcaș și conținutul procesului-verbal de percheziție corporală există o neconcordanță privind datele incluse în aceste procese-verbale, care datează a fi petrecute concomitent, cu participarea aceluiași specialist A.Zlipca, care în instanță a negat posibilitatea filmării concomitente a două acțiuni procesuale diferite, în locuri diferite, în condițiile când locul reținerii nemijlocite a lui S.Pușcaș nu corespunde locului staționării automobilului său de serviciu.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocînd că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece instanța de apel a ignorat probele prezentate de partea acuzării care dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate; - incorect instanța a constatat necorordanța datelor incluse în conținutul procesului-verbal de percheziție a automobilului de serviciu condus de S.Pușcaș cu cele din conținutul procesului-verbal de percheziție corporală, care datează ca fiind îndeplinite concomitent, deoarece martorul A.Zlipca, specialist la CCCEC, a explicat că funcțiile de programare a aparatelor video și audio, utilizate la operațiunea reținerii, nu permit corectarea datei și orei, însă înregistrările audio și video au fost efectuate în ziua de 10.09.2011, acțiunile fiind efectuate pe rând. Între timp se întocmea primul proces-verbal, după care se dădea citirii în cameră și ulterior, se trecea la citirea celui de-al doilea proces-verbal întocmit, de aceea există coincidențe între orele finisării acțiunilor de urmărire penală; - instanța incorect la baza soluției de achitare a reținut că inculpații nu au pretins și, respectiv, nu au acceptat primirea de la V.Hadîrcă a careva sume de bani în vederea soluționării pozitive în favoarea lui a cazului de accident rutier, fiindcă lipseau pe mâinile inculpaților particule de praf luminiscent, deoarece depuneri de substanță specială pe mâinile inculpaților nici nu puteau să existe, ei nu au luat banii în mâini, aceștea fiind puși, la indicația lui S.Pușcaș, de către V.Hadîrcă în „bardacioc”-ul automobilului de serviciu condus de către S.Pușcaș, care ulterior a explicat că banii au fost aduși pentru restituirea datoriei, pe când această versiune nu poate fi acceptată, de rînd ce V.Hadîrcă este o persoană necunoscută inculpaților; - versiunea inculpatului cu privire la presupusa datorie este combătută prin conținutul stenogramei din 11.09.2011, dintre V.Hadîrcă și S.Pușcaș și din această convorbire nu se denotă un caracter provocator al discuției întreținute; - neîntemeiată este și constatarea instanței că la momentul estorcării banilor în legătură cu exercitarea sau neexercitarea atribuțiilor de serviciu decăzuse posibilitatea tragerii la răspundere contravențională a lui V.Hadîrcă pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fiindcă la sosirea la fața locului inculpații V.Vasilos și S.Pușcaș n-au întreprins măsurile care nu suferă amânare pentru stabilirea tuturor circumstanțelor tamponării automobilului lui V.Hadîrcă și să-l supună examenului medical întru constatarea stării de ebrietate, stabilirea martorilor oculari, dar i-au spus lui V.Hadîrcă să vină a două zi la Inspectoratul de poliție să aducă actele pe automobil și martori; - nu au fost întreprinse măsuri nici în data de 06.09.2012, când V.Hadîrcă s-a prezentat fără

actele solicitate și fără martori, și nici la 08.09.2012, când V.Hadîrcă s-a prezentat fără martori, dar cu acte, că V.Hadîrcă se afla în stare de ebrietate.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Supreme de Justiție din 02 iunie 2015, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În procesul de examinare a legalității deciziei instanței de apel, prin prisma celor invocate în recursul declarat de procuror, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, ajungând la concluzia de achitare a inculpaților prin declararea inadmisibilității probelor administrate de către urmărirea penală ca fiind obținute prin provocare, nu a examinat minuțios circumstanțele cauzei și nu a dat apreciere sub toate aspectele probelor administrate, nu a întreprins acțiunile necesare pentru stabilirea adevărului și existenței actului de provocare. Instanța nu a examinat și nu a indicat faptul, dacă până la momentul provocării au existat suspiciuni obiective confirmate prin probe, că inculpații ar fi fost implicați în acțiuni infracționale, înainte de implicarea colaboratorilor CCCEC, prin intermediul lui V.Hadîrcă, de rând ce la momentul reținerii la inculpați a fost depistată suma de bani marcată și permisul de conducere pe numele lui V.Hadîrcă, fapt ne negat de către inculpați, care coroborează cu declarațiile martorului V.Hadîrcă, că permisul de conducere a fost ridicat înainte de pornirea urmăririi penale și depunerea cererii de către martorul V.Hadîrcă la organul de urmărire penală, iar vreo cauză administrativă cu privire la conducerea de către V.Hadîrcă a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică nu a fost înregistrată la IP Glodeni, fiind înregistrată numai cauza administrativă la solicitarea lui V.Hadîrcă cu privire la accidentul rutier în urma căruia i-a fost deteriorat automobilul. Motivul provocării nu a fost invocat nici de inculpați, nici de partea apărării în cadrul urmăririi penale, cercetării judecătorești, fiind invocată doar încălcarea esențială a prevederilor legii de procedură penală.

Declarând inadmisibilitatea unora dintre probele administrate pe motivul încălcării normelor de procedură penală, instanța de apel nu a verificat faptul, dacă pe parcursul urmăririi penale, după finisarea acesteia sau în instanța de judecată, inculpații sau apărătorii acestora au invocat nulitatea actelor de procedură penală, deși potrivit materialelor cauzei asemenea solicitări din partea apărării nu au parvenit.

Respectiv, instanța de recurs a constatat că este eronată și concluzia instanței de apel cu privire la respectarea de către avocatul D.Cazacu a termenului de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2017, au fost admise apelurile declarate de către procuror și de avocatul D.Cazacu în numele inculpaților V.Vasilos și S.Pușcaș, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- *Vasilos Victor* a fost achitat de sub învinuirea în baza art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost savârșită de inculpat.

- *Pușcaș Stanislav* a fost recunoscut vinovat în baza art.324 alin.(4) Cod penal, cu încetarea procesului penal în baza art.60 Cod penal, pe motivul expirării termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

Instanța de apel, rejudecând cauza și evaluând materialul probator administrat, a conchis că apelul avocatului D.Cazacu în numele inculpaților V.Vasilos și S.Pușcaș este declarat în termenul stabilit de lege, iar probele prezentate de partea acuzării dovedesc vinovăția numai a inculpatului S.Pușcaș, reieșind din faptul că banii și permisul de conducere pe numele lui V.Hadîrcă au fost ridicate de la S.Pușcaș, și convorbirile au fost duse doar între V.Hadîrcă și S.Pușcaș.

Astfel, reținând cele expuse supra, instanța de apel a constatat că Pușcaș Stanislav, activând în baza ordinului nr.226 EF din 10.06.2011, în calitate de inspector patrulare rutieră al SPR al IP Glodeni, fiind persoană publică, având în virtutea funcției deținute permanent

drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitați în corespundere cu art.2 al Legii cu privire la poliție nr.416-XII din 18.12.1990 cu funcții de apărare a vieții, sănătății, onoarei, demnității, drepturilor, libertăților, intereselor și averii cetățenilor de atentate criminale și atentate nelegitime, acceptând restricțiile impuse de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interesele persoanei, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe.

Astfel, începând cu data 06 septembrie 2011, a pretins de la Hadîrcă Vladimir mijloace bănești, ce nu i se cuvin în sumă de 2000 lei, pentru a nu întreprinde acțiuni ce țin de atribuțiile sale de serviciu, exprimate prin eliberarea acestuia de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate sau absenței acesteia, precum și restituirea permisului de conducere a mijlocului de transport, ridicat ilegal de la el, în cadrul examinării materialului înregistrat în RE-2 a IP Glodeni cu nr.2157 din 02.09.2011, bani care, la data de 10.09.2011, în jurul orei 08.40, au fost transmiși lui Pușcaș Stanislav în automobilul de model „Dacia”, cu nr/î MAI 2060, ce staționa la intersecția străzilor Zgârcea și Halippa din or.Glodeni.

Respectivele acțiuni au fost încadrate în baza art.324 alin.(4) Cod penal, ca corupere pasivă, adică persoana publică ce pretinde și primește bani, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiunile lui de serviciu, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

Instanța de apel, reținând prevederile art.10 alin.(1) Cod penal, a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.324 alin.(4) Cod penal, pe motiv că legea penală nouă, după adoptarea hotărârii primei instanțe este mai favorabilă pentru inculpatul S.Pușcaș, deoarece îi ameliorează situația, dar reieșind din faptul că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, este una mai puțin gravă, comisă la 06.09.2011, de la care au expirat mai mult de 5 ani, procesul penal în temeiul art.60 Cod penal, 332 alin.(1) Cod de procedură penală, urmează a fi încetat, în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală.

Totodată, pentru stabilirea vinovăției inculpatului S.Pușcaș, instanța de apel a reținut probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate de prima instanță și examinate suplimentar în instanța de apel - declarațiile martorului V.Hadîrcă, care a declarat că în ziua de 02.09.2011, pe la ora 23.00, șoferul V.Botov i-a deteriorat mașina și a plecat de la fața locului, din care motiv a fost nevoit să anunțe poliția. La locul accidentului s-au prezentat S.Pușcaș și V.Vasilos, care au întocmit schema accidentului, totodată, solicitându-i actele, din motiv că nu le avea și s-a cerut să le prezinte la IP în ziua de sâmbătă. În acea zi pe inculpați nu ia găsit și s-a prezentat luni pe data de 06.09.2011, V.Vasilos a luat actele și a făcut copii, după care le-a restituit cu excepția permisului de conducere, pe care l-a transmis lui S.Pușcaș și i-a comunicat că va fi expertizat pentru că este în stare de ebrietate alcoolică. Refuzând testarea alcoolscopă pentru că nu se afla la volan, a ieșit din IP, după care conectând înregistrarea de la telefonul mobil a revenit în biroul de serviciu al inculpaților în scop de a înregistra convorbirea cu ei. Văzând că a acceptat expertizarea medicală, ca rezultat al amenințărilor din partea lui S.Pușcaș, acesta i-a cerut 2000 lei, pentru a nu fi tras la răspundere și că suma dată urmează a fi transmisă timp de două zile, iar Vasilos i-a concretizat solicitarea, cel puțin a câte o mie pentru fiecare. Nu-i este cunoscut de ce momentul în care s-au cerut banii nu se regăsește în conținutul SD-ului.

Ulterior, în perioada 06-10.09.2011, fiind înzestrat cu echipamentul special, a revenit la IP pentru a purta discuții cu cei doi polițiști referitor la pretinsa sumă și găsindu-l pe S.Pușcaș i-a cerut micșorarea ei, efectuând înregistrarea acestei convorbiri, conținutul cărei a fost prezentat la CCCEC în ziua de 09.09.2011. Ulterior a revenit la Glodeni, fiind dotat cu

aparataj, inclusiv cameră video și microfon, pe S.Pușcaș l-a găsit la post cu mașina de serviciu și apropiindu-se de el, i-a cerut permisul, acesta interesându-se dacă i-a adus datoria, deși nu-i datora nimic. Prin intermediul telefonului mobil S.Pușcaș a comunicat cu V.Vasilos, spunându-i că în curând acesta îi va aduce permisul, deși în discuția lor figura un oarecare aparat. Așezându-se la propunerea lui S.Pușcaș în automobilul de serviciu, a scos zece bancnote cu nominalul a câte 200 lei, pe care a început să-i numere, acesta spunându-i să-i dea mai jos pentru a nu fi văzut de trecătorii, după care i-a arătat locul unde urma să-i plaseze „bardacioc”, personal mâna pe ei nu a pus. Îndată ce s-a îndepărtat de la automobil, colaboratorii centrului i-au reținut în flagrant pe S.Pușcaș și V.Vasilos, care între timp venise la fața locului, banii fiind găsiți în automobil, iar permisul de conducere a fost ridicat de la V.Vasilos, fapt despre care ulterior a aflat. Când i-a fost ridicat permisul, nu s-a întocmit nici un act, precum nu i s-a luat nici o explicație, doar decât fusese întocmită schema impactului rutier;

- declarațiile martorului Gh.Ivanov, care a explicat că, la 08.09.2012, s-a aflat în biroul lui V.Vasilos și a văzut pe masa acestuia permisul lui V.Hadîrcă, care intrase în acea zi solicitând să fie tras la răspundere pentru accident Botov. V.Vasilos i-a comunicat că V.Hadîrcă și-a uitat permisul și l-a transmis lui S.Pușcaș. Nu cunoaște dacă ia fost întors permisul lui V.Hadîrcă, însă acestea se întroc șoferilor prin recipisă. Personal a auzit când V.Vasilos i-a spus lui S.Pușcaș să-i întoarcă permisul de conducere lui V.Hadîrcă prin recipisă;

- declarațiile martorului V.Muncă, care a relatat că, în toamna anului 2011, în jurul orelor 23.00-24.00, a fost rugat să scoată din iaz un automobil, care s-a împotmolit. A doua zi din iaz a fost scos tractorul și automobilul împotmolit. Automobilul lui V.Hadîrcă era un microbuz de culoare albă, la care era deteriorată bara de protecție frontală. A auzit că V.Hadîrcă a fost oprit de poliția rutieră în stare de ebrietate, dar personal nu a văzut;

- declarațiile martorului N.Lichii, care a lămurit că la sfârșitul lunii august începutul lunii septembrie a primit indicația de la conducător să se ducă cu tractorul și să scoată din iaz un automobil și un tractor. Din iaz a scos un bus de culoare albă, la care era deteriorată fara și bara de protecție. De inculpați cunoaște că sunt polițiști la Poliția Rutieră și că l-au oprit pe V.Hadîrcă cu automobilul;

cât și probele scrise: - procesele-verbale de primire a plângerii, de înzestrare cu tehnică specială, potrivit căruia V.Hadîrcă a fost înzestrat cu tehnică specială prin intermediul căreia au fost efectuate înregistrările de imagini a comunicărilor cu S.Pușcaș la 10.09.2011, de marcarea a bancnotelor, prin care s-a efectuat marcarea mijloacelor bănești în sumă de 2000 lei, care ulterior, la 10.09.2011, au fost transmise de către V.Hadîrcă lui S.Pușcaș, de percheziție corporală a lui S.Pușcaș din 10.09.2011, conform căruia în timpul reținerii ultimului în flagrant delict și ca urmare a percheziționării corporale s-a ridicat permisul de conducere înregistrat sub nr.116200326, eliberat la 13.04.2011 pe numele lui V.Hadîrcă, concomitent pe parcursul efectuării acestei acțiuni de urmărire penală de pe mâinile lui S.Pușcaș au fost colectate mostre în vederea stabilirii prezenței sau absenței a particolelor speciale luminescente utilizate la marcarea bancnotelor efectuate conform procesului-verbal de marcarea a bancnotelor din 09.09.2011, de percheziție efectuat în autoturismul de model VAZ 2107, cu n/î Mai 2121 cu participarea lui S.Pușcaș, și respectiv, în autoturismul de model „Dacia”, cu n/î MAI 2060, cu participarea lui S.Pușcaș din 10.09.2011, conform căruia ca urmare a percheziționării în porțiunea pentru păstrarea obiectelor au fost depistate și ridicate mijloacele bănești în sumă de 2000 lei, care au fost transmise de către V.Hadîrcă lui S.Pușcaș, de ridicare din 09.09.2011, de efectuare a interceptării și înregistrării de imagini din

11.09.2011, cu stenograma comunicărilor avute loc la 10.09.2011, între V.Hadîrcă și S.Puşcaş, de examinare a documentelor din 14.09.2011 și anume a Registrului nr.2 în vederea stabilirii existenței sau absenței materialului înregistrat pe accidentul rutier în s.Zîmbenii Vechi, de examinare a obiectelor și documentelor din 27.09.2011 în cadrul căruia au fost examinate obiectele și documentele ridicate de la S.Puşcaş și V.Vasilos în cadrul percheziției corporale efectuate la 10.09.2011, cu imprimările video înregistrate în cadrul acțiunilor de urmărire penală și operative de investigație, de examinare a obiectului din 28.09.2011 și anume a telefonului mobil de model Nokia, ridicat de la S.Puşcaş, cu planșa fotografică, de examinare a documentului din 03.10.2011 și anume a informației privitor la convorbirile telefonice intrare și ieșire efectuate la telefonul celular, aflat în posesia lui S.Puşcaş, ordonanța de ridicare din 10.09.2011 și anume a camerei microvideo de model „HY-900” de la V.Hadîrcă, ordonanța de recunoaștere și anexare la dosar a mijloacelor materiale de probă din 03.10.2011, raportul de expertiză nr.2001 din 20.09.2011, răspuns de la fila nr.4 a băncii FinComBank la interpelare cu nr.827 din 26.09.2011.

Astfel, instanța de apel a conchis că, totalitatea probelor enumerate supra, cercetate conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, demonstrează integral vinovăția lui S.Puşcaş în săvârșirea infracțiunii de corupție.

Respectiv, instanța, reținând probele enumerate supra, a constatat că învinuirea adusă lui V.Vasilos nu a fost dovedită, deoarece din aceste probe nu rezultă că inculpatul ar fi pretins și primit bani de la V.Hadîrcă, permisul de conducere înregistrat sub nr.116200326 eliberat la 13.04.2011 pe numele lui V.Hadîrcă a fost ridicat de la S.Puşcaş la momentul reținerii.

Lipsa particulelor de praf luminiscent pe mâinile inculpatului V.Vasilos denotă certitudinea declarațiilor făcute de el referitor la faptul că nu a pretins și, respectiv, nu a acceptat primirea de la V.Hadîrcă a careva sume de bani în vederea soluționării pozitive în favoarea lui a cazului de accident rutier.

Deși V.Hadîrcă susține că le-a transmis inculpaților obiectul mitei, fapt pretins și de acuzare, care susține că s-ar fi confirmat faptul dat prin stenograma descifrărilor convorbirii întreținute între el și S.Puşcaş nemijlocit la momentul comiterii crimei, conținutul ei nu confirmă temeinicia acestor acuzații, în privința lui V.Vasilos, precum și nici implicarea lui la relațiile dintre S.Puşcaş și V.Hadîrcă.

În concluzie, instanța de apel a reținut că careva probe în confirmarea acțiunilor de corupție din partea lui V.Vasilos nu au fost prezentate instanței și din aceste considerente, în conformitate cu prevederile art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, acesta urmează a fi achitat de sub învinuirea formulată în baza art.44,324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

8. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursururi ordinare procurorul și avocatul D.Cazacu în numele inculpatului S.Puşcaş, solicitând:

- procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că instanța neîntemeiat a dispus achitarea inculpatului V.Vasilos de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe când probele examinate în instanță demonstrează integral vinovăția ambilor inculpați, deoarece aceștia prin extorcare au pretins de la V.Hadîrcă mijloace bănești în sumă de 2000 lei, pentru a nu-l

supune controlului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate sau absenței acesteia, precum și restituirea permisului de conducere a mijlocului de transport, ridicat ilegal de către V.Vasilos la 06.09.2011, circumstanțe care rezultă din declarațiile martorului V.Hadîrcă și actele cauzei - procesele-verbale de primire a plângerii, de percheziție corporală, a autoturismelor Vaz 2107 și Dacia, de interceptare și înregistrare de imagini, cu stenograma comunicărilor între V.Hadîrcă și S.Pușcaș, de examinare a documentelor din 14.09.2011 și 22.09.2011, de examinare a documentelor ridicate în cadrul acțiunilor de urmărire penală efectuate în urma reținerii în flagrant delict a lui V.Vasilos și S.Pușcaș; - incorect instanța a dat prioritate declarațiilor inculpatului V.Vasilos, din motiv că pe mâinele acestuia nu s-a depistat particule de praf luminiscent, diminuând astfel valoarea probantă a probelor examinate, precum și a declarațiilor martorului V.Hadîrcă; - instanța de apel nu a vizionat înregistrările audio-video operative din 10.09.2011, și anume timpul când V.Hadîrcă a adus banii, S.Pușcaș la telefonat pe V.Vasilos spunându-i că V.Hadîrcă a adus datoria, ceea ce demonstrează faptul că banii erau destinați pentru ambii inculpați; - instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile date anterior de instanța de recurs și nu s-a expus referitor la tardivitatea apelului declarat de avocatul D.Cazacu;

- avocatul D.Cazacu în numele inculpatului S.Pușcaș care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului S.Pușcaș pe învinuirea adusă, pe motiv că incorect instanța de apel a constatat că permisul de conducere a lui V.Hadîrcă a fost ridicat de la S.Pușcaș în urma percheziției corporale, pe când acesta a fost uitat și lăsat pe masa biroului de serviciu a lui V.Vasilos în incinta SPT a IP Glodeni la data de 09.09.2011, fapt confirmat prin declarațiile inculpaților și a martorului Gh.Ivanov; - probele ce au stat la baza acuzațiilor și condamnării lui S.Pușcaș sunt neconcludente, nepertinente și ilegale, deoarece interceptările audio/video au fost efectuate la o altă dată decât cea indicată în actele procesuale, ceea ce, potrivit art.94, 251 și 252 Cod de procedură penală, duce la nulitatea acestora; - învinuirea adusă și soluția pronunțată de instanța de apel prin care l-a recunoscut vinovat pe S.Pușcaș de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, este una neclară prin faptul că S.Pușcaș nu avea în competența sa materialele cauzei privind comiterea accidentului și nici alte probe privind conducerea mijlocului de transport de către V.Hadîrcă în stare de ebrietate, și deci, nu putea fi condamnat în baza acestei norme penale.

9. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să argumenteze decizia adoptată invocând temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului.

Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel.

Astfel, Colegiul penal reține că prima instanță, examinând în ședință probele prezentate de procuror, și anume declarațiile inculpaților, a martorilor și probele scrise, a dispus încetarea procesului penal în privința lui S.Pușcaș și V.Vasilos pe învinuirea formulată în baza art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe ce exclud tragerea lor la răspundere penală.

Dând o nouă apreciere probelor din dosar, instanța de apel, a admis apelurile declarate de procuror și de avocat în numele inculpaților V.Vasilos și S.Pușcaș, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care l-a recunoscut vinovat pe S.Pușcaș în baza art.324 alin.(4) Cod penal și a dispus încetarea procesului penal, pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, iar în privința lui V.Vasilos a dispus achitarea acestuia de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.44, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel, a ajuns la această concluzie în urma reexaminării probelor ce au fost dobândite în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză.

În sensul celor invocate, Colegiul penal reține că, în activitatea de stabilire a adevărului, elementele care duc la realizarea cunoașterii sunt dovezile. Articolul 99 Cod de procedură penală enunță că, în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe, propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză.

Potrivit art.93 Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul Cod, care servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Potrivit alin.(2) al acestei norme, ca probe sunt considerate declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, al martorilor, raportul de expertiză, corpurile delictive, procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești, documentele, înregistrările audio și video, fotografiile, constatările tehnico-științifice și medico-legale ș.a., obținute în conformitate cu prevederile legii.

Aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sînt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă. Această concluzie trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, soluție ce trebuie să fie motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Prin urmare, Colegiul penal constată că sunt întemeiate criticele invocate de partea acuzării în recurs, că instanța de apel a diminuat valoarea probantă a probelor examinate, și dând prioritate declarațiilor inculpatului V.Vasilos, pripit a concluzionat că acestea confirmă doar comiterea în cauză a unei fapte, însă ele nu dovedesc săvârșirea acesteia de către V.Vasilos. Astfel, instanța de apel, deși într-adevăr a supus unei analize probele enumerate la pct.15 al deciziei, nu a descris conținutul acestora întru a aprecia dacă proba respectivă confirmă sau infirmă vinovăția inculpatului V.Vasilos, și anume procesele-verbale privind interceptarea și înregistrarea de imagini din 11.09.2011, cu stenograma comunicărilor avute loc la 10.09.2011 între V.Hadîrcă și S.Pușcaș, și anume momentul când V.Hadîrcă a adus banii, S.Pușcaș l-a telefonat pe V.Vasilos, cerându-i să coboare în vale pentru că „vre să deie datoria, datoria aceea se dă, apăi îmi trebuie aparatul acela...”, de examinare a mijloacelor materiale de probă din 27.09.2011 (f.d.100-101), de examinare a obiectului din 28.09.2011,

prin care a fost supus examinării telefonul mobil de model „Nokia 6300”, ridicat la 10.09.2011 în timpul percheziției corporale de la S.Pușcaș, anexă planșa fotografică, ordonanța de ridicare din 19.09.2011 și de examinare din 03.10.2011 a informației privitor la convorbirile telefonice (intrare și ieșire) efectuate la telefonul celular, aflat în posesia lui S.Pușcaș din care se desprinde că la data de 10.09.2011, de pe telefonul celular ce folosește cartela Sim cu nr.069677920 ce aparține lui S.Pușcaș a fost efectuat un apel de ieșire la ora 08³⁶, cu durata de 24 secunde, abonatului ce deține telefonul mobil cu nr.069735808, aflat în posesia lui V.Vasilos (f.d.128-136 v.1), probe care, în opinia procurorului confirmă vinovăția atât a lui S.Pușcaș, cât și a lui V.Vasilos în săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

La fel, reieșind din procesul-verbal al ședinței instanței de apel, instanța a vizionat și examinat CD-R, 700 MB, pe care sunt înregistrate convorbirile între V.Hadîrcă și inculpații V.Vasilos și S.Pușcaș la data de 08.09.2011, inclusiv a cercetat procesul-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 27.09.2011 (f.d.102-105 v.1), însă nu le-a descris și nu le-a dat nici o apreciere în descriptivul deciziei (f.d.133, 139 v.3).

Totodată, instanța, pe de o parte a reținut declarațiile martorului V.Hadîrcă ca fiind veridice, care coroborează între ele și cu probele descrise, și menționate în pct.15 al deciziei, care confirmă vinovăția lui S.Pușcaș, iar pe de altă parte, aceleași declarații, le consideră ca neveridice în ce privește implicarea lui V.Vasilos în acțiuni de corupție, invocând că probe în confirmarea acestui fapt nu au fost prezentate instanței, concluzii ce sunt contradictorii. Mai mult, procurorul, în susținerea învinuirii, a prezentat probele enumerate mai sus, considerând că prin acestea se confirmă și vinovăția lui V.Vasilos, cărora însă instanța, nu le-a dat o apreciere obiectivă, prin prisma art.100 alin.(4) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul consideră că instanța de apel a tras o concluzie pripită privind achitarea inculpatului V.Vasilos și reîncadrarea acțiunilor inculpatului S.Pușcaș în baza art.324 alin.(4) Cod penal, în situația în care instanța nu a efectuat o verificare multilaterală, detaliată și obiectivă a probelor prezentate de partea acuzării și a circumstanțelor de fapt ale cauzei, întru stabilirea împrejurărilor importante pentru justa soluționare a cauzei.

Prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării acestora. Prin asemenea judecare a cauzei, instanța de apel prematur a concluzionat că fapta nu a fost comisă de către V.Vasilos, iar acțiunile lui S.Pușcaș urmează a fi reîncadrate în baza art.324 alin.(4) Cod penal, de vreme ce probele prezentate de procuror în sprijinul învinuirii, chiar și cele la care a făcut referire instanța de apel, nu și-au găsit o apreciere sub toate aspectele, completă și obiectivă.

De asemenea, Colegiul penal observă că, instanța de apel, în dispozitivul deciziei a menționat că admite apelul avocatului D.Cazacu în numele inculpaților, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate de către acesta în cererea de apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii, prin care a solicitat achitarea lui V.Vasilos și a lui S.Pușcaș, fapt despre care avocatul invocă în recursul ordinar.

Astfel, erorile menționate *supra* sunt erori de drept procedural și se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și sunt temei de recurs, fiind în coroborare cu art.6 CEDO, care implică în sarcina instanței obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și a elementelor de probă a părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care instanța de recurs constată erori de drept care nu pot fi corectate de instanța de recurs, aceasta casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărâre se casează.

În speța examinată, Colegiul penal consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, din care motiv va admite și recursul ordinar declarat de avocatul D.Cazacu declarat în numele inculpatului S.Pușcaș.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, precum și de cele invocate în recursurile declarate, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să judece apelurile din punct de vedere al stării de fapt și de drept, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate de părți și, în dependență de situația constatată, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana și de avocatul Cazacu Dorin în numele inculpatului Pușcaș Stanislav, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui Vasilos Victor și Pușcaș Stanislav și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 21 iunie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Copia corespunde originalului
Judecător,

Elena Covalenco